

Úvodníček

A jsou tu Vánoce. Maminky pečou cukroví, tatínkové shánějí dárky a děti, pokud nezlobí, tak čumí na televizní pohádky. No prostě krásná sváteční idylka.

Vánoční svátky si užijte, moc nezlobte a do roku 2004 vykročte s chutí a dobrou náladou.

Nás oddílové Vánoce čekají tento víkend. Zajistě si již připravujete dárčky, ozdoby na stromček a myslím, že je vyhlášena mezidružinová soutěž o nejlepší cukroví. Tak s chutí do toho, ať mám co ochutnávat.

Chtěl bych ještě připomenout, že přihlášky na jarní tábor se již měly dávno odevzdat, ale zatím se jich na klubovně moc nesešlo.

Strašecie No veau

Tak to byl zase jednou uspořádán výlet do Nového Strašecí, jak již chápavější pochopili z nadpisu. První sraz byl u klubovny, ten druhý pak na o něco zajímavějším místě, na nádraží v Dejvicích. Tam mají alespoň automat na čokoládu, kdežto u klubovny je akorát hromada sutin. Odtud: Praha-Veleslavín, Praha-Ruzyně, Hostivice, Jeneč, Unhošť, Kladno, Kladno-Rozdělův, Kamenné Žehrovice, Kačice, Stochov, Rynholec a už jsme tady. Vystoupili jsme z vlaku, snad si tam nikdo nic nezapomněl a okolo místního domu hrůzy (bývalého hostince) jsme vyrazili vzhůru do centra Strašecího N.

Cestou jsem se dozvěděl zajímavou

novinku, že „Thank you very much“ neznamená „Mockrát Ti děkuji“, ale „Děkuji Ti velká moucho!“ To mi zpestřilo tu dlouhou cestu, během které jsme vystoupali do centra a přes náměstí kolem SVOPu a dále krásného hokejového stadionu až k malé přízemní stavbě Domu dětí a mládeže. Zde jsme měli být ubytováni, ale bohužel jsme měli na asi dvě hodiny smůlu, jelikož zde právě probíhal kurz čehosí, což bylo označeno jako CLOGGING. Nevím, co to přesně znamená, ale paní vedoucí tohoto kurzu na mě křičela akorát DVEŘE. Zmíněné dvě hodinky však rozhodně nebyli promrhány čas, ale naučili jsme se za tu dobu několik základních věcí pro práci se strašáky a pojedli svá večerováci tělesa.

Po skončení onoho podivného kroužku jsme byli vpuštěni dovnitř a vybrali si svá místačka ke spánku. Po usidlení se ve spacákovacím přístroji jsme byli uspani pohádkou Pulpuk, pes na hraní od Miloše Nesvadby.

Ráno jsme byli vzbuzeni a nasnídali se. Jídlo bylo sice ve znamení TESCO PARTY, ale tato snídaně byla ještě normální. Shlédli jsme několik dílů skvělého seriálu Červený ptaslík, oblékli se a vyrazili okolo Pátecké lísy na Řevničovské nádraží, jelikož měla přijet expedice z Prahy a ta nám měla pomoci při hledání strašidel.

Bohužel jsme trochu nestíhali, a tak jsme si to museli zkrátit bažinou, hustníkem a potůčkem, ale za pomoci žlutých kouřových signálů jsme se v pohodě dostali na tu správnou cestu, kde zrovna procházela ona expedice, a tak jsme se mohli do boje se strašidly pustit společně. (To je holt Kokešova

synchronizace, souhlasné mmmm)

Úkol č.1 byl splněn a někteří strašáci byli pochyťáni. Bohužel jen ti méně nebezpeční, a tak nám nezbyvalo nic jiného, než se před těmi nebezpečnějšími schovávat. Ještěže máme sonar. Oběd ve znamení TESCO a pak už se to rozjelo. U Leontýnského potoka nemůže být nic jiného než Leontýnský les a v něm Jeňour a Muřena. Chatrče na obranu postaveny, perníček

chycen, Leontýnka vyvolána a může se jít dál, teda spíš zpátky. Dostali jsme se opět na nádraží, kde (jak jsme zjistili) v místním domu hrůzy bylo sídlo duchů a starého kozla, který se Cvaldovi tak líbil, že po něm smrděl ještě hodně dlouho. Mise úspěšně splněna, duchů síla zmařena. Všechno jsme to vyhráli a naší skvělou expedici pošleme zas do Prahy.

Po návratu do našeho kutlochu jsme si dali moc dobrou večeři a pro dnešní večer

se Miloš Nesvadba proslavil dílem Kuře Cupity, které se vylíhlo z hranatého vejce.

Ráno jsme už nebyli vzbuzeni, ale normálně jsme vstali a dali si nutričně i sensoricky hodnotnou snídani. Poté opět několik dílů seriálu Prasený Červeslík.

Venku byla totální mlha a vůbec bylo hnusně, a tak jsme se rozhodli, že cílem naší výpravy bude rozhledna. Cesta byla dlouhá, a přestože jsme šli okolo několika vrakovišť, tak si Albín na tunning svého červeného vraku nic nevzal. Asi nechtěl vést příliš dlouhou seznamku s hlídacím psem. Modrá tur. zn. nás zavedla z kopce dolů k rybníku, s lehkým ledovým škrálopem. Bylo rozhodnuto, že zde si tepelně upravíme moučné TESCO

párky. Nasbírat dříví, rozdělat oheň, najít klacek na opékání. Párky již všem šustí, stačí je jen sníst. Uhasit oheň, ale co s dřívím? Nosit ho do lesa

je přece zbytečnos t, tak ho naházíme do rybníka, to je to nejlepší, co můžeme

místním, v zimě bruslícím udělat. Tak jsme si vytvořili

takový soukromý sci-fi prales.

Kosa s Kokešem šli na hráz, prý fotit ondatru. Fotka se povedla, je k máni na klubovně nebo u Kosy, to nevím. Vyzrazili jsme dál.

Na každé křižovatce je nutno vykonat rituál, protože strašáci jsou sice pryč, ale co když stihli zavolat posily. Po silnici chodíte vlevo, protože jediné tak se bezpečně dostanete do restaurace U Highwaye. Zde nám byl nabídnut čaj a jídlo číslo 120, tedy palačinka s marmóškou.

Přes pole a kolem zavřené rozhledny (což některým moc nevadilo) se vracíme zpět do Nového S. K večeri máme něco dobrého, ohněstrůjné kratochvíle a Kosovo kino.

Druhý den pro zdejší Kočovníky znamená po noci ráno, a protože je poslední, tak se musíme sbalit, hezky po sobě uklidit, dát si k obědu sušenky a poslušně odjet domů.

Nocovali jsme totiž v jejich klubovně. A nocovali jsme až do rána.

Ještě než přišlo ranní vstávání, přišla myš (či podobný hlodátor) a rachotila pod skříní. Naštěstí jsem si myslel, že ty zvuky vydává déšť, takže jsem mohl v klidu dospat. Nu, pak jsme vstali, najedli se, vzali draky a vyrazili do okolí. Bloudili jsme vesnicí, až jsme dobloudili k rodinnému domečku, za kterým byla nechutná mokrá tráva. Takže tudy ne, zpět. A vtom se to stalo. Z okna domečku vykukla ženská a drze se zeptala: „Co tam děláte?“. Vlídny a mírumilovný Pídlar jí slušně

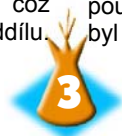

odpověděl: „Co je vám do toho.“ Ženská se nemilosrdně zeptala znovu a Pídlar opět projevil dobrou vůli a ochotně jí ještě jednou odpověděl. Ženský to ale pořád ještě nestačilo, očividně se chtěla hádat, navíc se do toho vložil její manžel. Proběhla krátká rodinná porada („Co je?“ „Čmuchať tam.“ „Jdu dolů“) a pán se vskutku objevil dole. Neváhal a také se zeptal, co tam děláme. A dozvěděl se. Dále následovala postupná změna barvy pánova obličeje, během které probíhala velmi zábavná debata. Po chvíli už pán pouze opakoval výroky Pídlara a Kosy, což byl signál k odchodu. Obešli jsme blok a

lkarus

Novostrašec | ro počtvrté

Nikdo neví, jak se to stalo, koho to napadlo a jaký to má smysl, ale na předvánočnobesídkový výlet se opět jelo z Dejvického nádraží směrem na Nové Strašecí. Tentokrát byly naším cílem Tuchlovice, akorát že tam nějak nebylo nádraží, takže jsme museli vystoupit ve Stochově a zbytek dojít pěšky. V Tuchlovicích nás očekávala Máňa, což bylo zajímavé stvoření z tamního oddílu.

konečně vyšli z vesnice. Šli jsme směrem k haldě, kterou si pamětníci připomínají coby místo natáčení filmu Na suchu. Pod haldou byly kolejničky, což nás zlávalo a

oblíbené špekáčky z Penny marketu se Tesco nehrabe. Po obědě jsme vyrazili kolem poddolované oblasti dále kolem haldy, což byl nejspíš cíl vycházky – obejít

haldu. Po cestě jsme využili příležitosti projít se po podzimním rozbahněném poli a utvořit tým na svých botách elegantní podpatky, které je možno v případě nebezpečí vystřelit protivníkovi do tváře. Pak jsme

vlezli jsme k nim. Bohužel na nich nebyly žádné vozečky ani něco podobného, akorát různá čísla časopisu Odborář z dob minulých. Pokračovali jsme dále po cestě kolem haldy. Cesta byla lemována nechutnou skládkou. V závěru přijeli podobně nechutní pánové a začali se ve skládce přehrabovat. Ale to už byl čas oběda a tak jsme vlezli do lesa, ve kterém jsme na posledním výletě ven spali, nasbírali dřevo a pokoušeli se zapálit oheň. Nikoho nenapadlo dřevo před použitím pořádně vyždímat, takže rozdělávání ohně trvalo tak báječně dlouho. Nakonec došlo ke vzplanutí a opečené špekáčků. A jakožto znalec musím říct, že to sice nebyly papírové buřty jako minule, ale na mé

došli ke zrušené vlečce a rybníčku, který vyloženě lákal k vykoupání. Na bahenní koupel ale zrovna nikdo neměl náladu, takže jsme šli dál, zpátky směrem do Tuchlovic. Večer bylo promítání Pianisty a pak dobrou noc.

Nedělní ráno přišlo asi v jedenáct. Vyrazili jsme na krátkou procházku k mostu s parabolickým obloukem, dále

pak k novému mostu na zrušené trati, po které jsme došli až do místa, kde jsme se s tratí rozloučili a vrátili se zpátky do Tuchlovic. Naposledy jsme si důkladně prohlédli klubovnu. Pak přišla Máňa a my prchli do Prahy.

Z donucení podepsaný Kokeš

Z Kanadskéh o Srubu

Jeden den jsem se rozhlížel ze srubu na krajinu, a hele, něco mi překáží ve výhledu. Kabely! Dráty! Jeden velký rozdíl mezi Kanadou a Čechy je, že v Kanadě jsou všude natahané dráty na elektriku, telefon, internet a bůh ví co ještě po sloupech. Myslím jsi, že to je kvůli dostatku místa a rozvoje Kanady podél železnic. Kde něco bylo, a když tam lidi chtěli tak se tam postavila železnice. Když to bylo důležité místo tak se prostě na stromy okolo železnice natahaly dráty, cesta už byla udělaná a bylo hotovo. Když to místo nebylo důležité tak se tam nikdo netahal s drátem, a s železniční dráhou už vůbec ne. A železnice se roztahovali a pak taky silnice, a všude byly stromy, tak dráty se natahovaly dál a dál a najednou byly všude zadrátovaná města a nikomu se to nechťelo předělávat tak se to tak nechalo a skoro všude to pokračuje. Protože Kanada je plná i stromů, potom kde jsou stromy jsou kabely, a kde jsou stromy jsou veverka, můžeme usoudit, že kde jsou kabely jsou veverka. A je to tak, veverka běhají po kabelech a používají je jako dálnice mezi stromama. Musím přiznat, že nepíšu vo

veverkách a kabelech protože mně to napadlo jen tak. Všechno to souvisí, jeden den mi nešel internet, což není nic neobvyklého, ale tentokrát to bylo moc dlouho a bez logického vysvětlení. Tak jsme zavolali firmě na internet, za pár dní přišel chlap, vylez na sloup, opravil to, slezl a prozradil co se stalo. Veverka sežraly kabel a přerušily spojení, a jim se nic nestalo. Vod tý doby co to tam ten machr spravil internet jede dál, a my jen doufáme, že veverka přejde hlad. Pozdravujte české veverka a jestli jsem se nespletl tak příští Týpko bude až po vánocích tak vám přeji veselé vánoce.

(Kde je te krásná fonetická Hžebíkova čeština ?? Kosa)

Zase foto!

Vítám vás u předvánočního vydání rubriky fotek pro všechny úspěšné Kočovníky. Jelikož se nám ty Vánoce tak nějak blíží a svatý Martin s tím sněhem pravděpodobně zabloudil někam do tropů, kde díky tomu zažili sních v létě i bez Ferrera, rozhodl jsem se, že sních nadělím alespoň obrazově. A když už sních, tak z vánoční besídky. Nebylo to jednoduché vybírání – na minulých vánočních besídkách sních buď

nebyl, nebo neexistuje žádná fotka z venkovní části výletu. Úspěch jsem měl až u fotek z roku 1995 (sněhu tam sice moc vidět není, ale nevadí), takže

kalhoty a červenomodrou šustákovou bundu. Na hlavě má červenomodrou zimní čepici. Pravděpodobně je ozbrojen akustickou kytarou. Vzhledem k velkým hlasovým dispozicím je velmi nebezpečný. Naposledy byl viděn...atd." Nyní již nemůže být o jeho totožnosti pochyb. Proto na procházkách do lesa dbejte zvýšené opatrnosti. Veselé Vánoce přeje:

fotoomontér Marcel

dnešní fotka je celkem archivní. Nicméně hlavního aktéra asi všichni poznají...

Našemu fotografovi se již před několika lety podařilo získat senzační (jako vždy) snímek. Vzhledem k tomu, že však jde o téma, které je pro vědecké okruhy těžko stravitelné, neodvážili jsme se fotografii doposud otisknout. Nyní již snad uzrál čas, a proto se fotografie objevuje na stránkách našeho časopisu. (Dříve než se pustíte do čtení, přesvědčte se prosím, že toto číslo Týpka nečtete najednou s větší skupinou lidí – mohlo by dojít k davové panice. Děkujeme.) A co že to na té fotografii vlastně je? Podařilo se nám dokázat existenci strašidla (tento termín znáte pravděpodobně pouze z pohádek, nyní se však stává realitou) zvaného Hejkal, spisovně též Hýkal. Na obrázku je zachycen při činu – křepčí v lesích a vydává děsупlné zvuky a straší tak nic netušící pocestné. V levé části obrázku je vidět jedna z jeho obětí, která pod vlivem skřeků zkameněla. Z čeho jsme ale poznali, že se jedná o skutečného Hejkala? Odpovědí může být úryvek z relace Policie radí, pátrá, informuje: „...nosí černé holiny, světlé džínové

Ikarusovo okénko

Džus lidi, přináším vám další sqělé vtipy, takže se pohodlně usadte a poslouchejte. Teda čtete.

Slyšeli jste tu zprávu o to Australanovi, jak se zabil? Já jo, on si koupil prý nový bumerang a ten starej zahodil!

Dežo krade v obchodě, a už mu nestačí igelitky, tak zajde za prodavačkou a říká jí: „Hele vole, naval igelitku.“ Na to prodavačka odpoví: „A nemohl byste to říci trochu slušněji, co třeba kouzelné slovíčko.“ Chvilka zamyšlení a pak Dežo odpoví: „Abraka dabraka hele vole naval igelitku.“

Babička: „Pepičku, proč jsi tak smutný, copak se ti nelíbilo to, co ti tatínek dal k Ježíšku?“ Odpověď: „Ale jo babi, jenže tatínek mi sliboval hory-doly a nakonec jsem dostal atlas Naše horstvo.“

To bylo, co! Tak zase po Vánocích. Čaj!

Ikarus

Luštěnky

Jistě se vám minulý měsíc stýskalo po luštěnkách, které vlivem nedorozumění chyběly. Tento měsíc ale nechybí a jsou tu v plné síle.

Moje zásoba přísloví a rčení není sice bezedná, ale nemusíte se bát, že dnu se jen tak neproprac

ujeme. Pro dnešek tu mám opět dvě.

Náraz akustických vln, šířících se ze zdroje v lidském hrdle, se odrazí od bariéry kompaktní hmoty a síla i kvalita zpětné vlny je adekvátní původnímu impulsu.

Při nadměrném zvyšování pohybu dolních končetin ve značném časovém rozpětí za účelem dosažení naplnění sloučeninou vodíku a kyslíku křivule s držadlem dojde jednoho dne k uvolnění molekul spojujících tuto křivuli s oním

držadlem, čímž se jmenovaný předmět rozdělí na dva segmenty

Prísloví mám sice dost, ale ta jednoduchá už jsem pomalu vyčerpala. A

vzhledem k tomu, že k nim nemám řešení, je možné, že odhadnu správné znění špatně. Pokud se tak stane, tak mě prosím upozorněte.

A nějaké ryze vánoční luštěnky: **Kapříci.** Jen jeden z kapříků nemá sobě

podobného. Který z nich to je?

Dětičky. Které z dětiček dostane k vánocům nějaké dárky?

Stroměčky. Najděte 10 rozdílů mezi vánočními stroměčky

(Takže řešení: 1. Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. 2. Tak dlouho se chodí se dřábem pro vodu, až se ucho utrhne.)

Moře

Vánoční soulež

(mezidružinová)

Dobrý den, vítám Vás při čtení tohoto skvělého plátku a zvu Vás k účasti na Vánoční mezi družinové soutěži. Vaše pozornost se jistě soustředí k vánočním svátkům, které jsou téměř za dveřmi, a proto vyhlášíme soutěž o nejchutnější cukroví. A když už jsme u toho, tak i o nejhezčí cukroví (rozdíl je jasný perníčky jsou na chuť nic moc, ale dají se vyzdobit celkem slušně). Další část soutěže je o nejdelší řetěz na vánoční strom a nejhezčí vánoční ozdobu. Možností, kde se

zúčastnit, je více než dosti a odměny jsou v každé kategorii velmi zajímavé někdy až chutné. Malé pravidlo nakonec: hodnotí se pouze výrobky, na kterých se podílela (pokud možno) celá družina. Výrobky vašich babiček, tetiček i maminek rádi ohodnotíme, leč soutěže se nemohou zúčastnit. Již nyní se velmi těším na vaše výrobky.

BZU (Zuzana)

Historka maestra vítae

Nazdárek! Tak a jedeme dál... dnešní příspěvek je z dob dávno, dávno minulých, dnes ovšem doslova. Jde totiž o starověké

Recko. Následující chvilka poezie je sice od „básníků“ žijících ve 20. století (1989), ale jinak k nerozeznání od té pravé řecké. To bylo tak, že jednou se dav takovýchto básníků- táborníků sešel na Hlavním nádraží a vyrazil do vlaku směrem na Dolní Bečvu, tam se pak utábořili a začali znovu od začátku. Byli totiž uprchlíci z Athén, které zrovna v tu dobu sužovala morová epidemie (ta proběhla Řeckem v 6.st. př. n. l.)...tak a tady jsou ukázky:

Oslavné písně bohu Diovu

Ó Die,
Dnes začal krásný den olympijského klání.
Oblaka zahálila zářící kotouč,
osvětlující odvážné démy.

Děšť zháší olympijský oheň a krátí den,
kdy zbraně konečně zmlkly.
K oltáři Diovu dáváme zbožně oběti,
když zástupy žen, dětí, kmetů
žádají odhalení zářící oblohy.
Ó Die, dej dokončit onen den,
Kterým Dia oslavujem.

Tuto báseň stvořil kmen Mustangů

Ó Zeus démy kočovné kárá,
poslal zlý děšť, zlobu dává.
Die, žádáme odpuštění,
které zlé změní.
Ó kéž ohromný kotouč zářivý
Zavládne dálkami oblohy.
Ochraňuj olympijský oheň,
značící zem, která vládne klídem.

Autorem této ukázky jsou Panteři

Ó Die, když démy zápasily o zlato, zastihl zemi
děšť.
Ó Die, zastav děšť, který zastihl olympiádu.
Když odeženeš ze země děšť, dostaneš od
dém dary.
Děkujeme za odehnání deště ze země.

Toto je od Myšáků

Ó Die,
odveď děšť
od olympiády.
Obětujeme oběd!

Nu, a toto je dílem Orlíků a Kamzíků

(Poznámka: démy = starověké územněsprávní jednotky obdobné současným krajům nebo okresům, démy na sobě ovšem byly navzájem nezávislé)

Anežka

Pranostikon

Překulil se nám prosinec a s ním se přikutálely i svátky a různé pranostiky. Já jsem zatím Mléčnou dráhu neviděla, ale jestli vy ano, tak si vzpomeňte, jestli byla jasná, protože „mléčná dráha v prosinci jasná, bude v příštím roce úroda krásná.“ Možná nás čeká špatný rok, protože „není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.“ V prosinci taky slavíme Vánoce a

Silvestra, proto čtete: „Na Štědrý večer hvězdičky - ponosou vajíčka slepičky.“ „Když na Silvestra ráno sluní, v noci prudký vítr zavěje, není na vína hrubé naděje.“ V tomto měsíci slavíme hlavně Vánoce a víte, jak se slaví Vánoce třeba ve Švédsku, v Nizozemí nebo v Mexiku?

Ve Švédsku panuje sváteční atmosféra od první neděle adventní až do 13. ledna. Oslava Božího narození začíná na Štědrý den a končí Třemi králi. Na rozdíl od nás se však skoro nikdo na Štědrý den nepostí. Ve tři hodiny je oběd, většinou šunka a sladký domácí chléb. Poté se rodina shromáždí u stromečku a čeká na dárky. Ty však nenosí Ježíšek, ale skřítkové. Zejména katolíky, a není se co divit, šokuje, že nejčastějším symbolem švédských Vánoc je kulaťoučké prasátko. Zřejmě pozůstatek pohanských obětí z dávnověku.

V Nizozemsku jsou důležité i některé další dny. Šestého prosince připlouvá do přístavu nedaleko Haagu loď vezoucí sv. Mikuláše. Děti věří, že přijel ze země věčného ledu blízko severního pólu, z Norska. Většina Nizozemců jsou protestanti, kteří sváteční dny tráví v rodinném kruhu. Podobně jako u nás jedí na Štědrý večer ryby a jako dezert mívají dort, většinou ovšem kupovaný. Po večeri se rozdávají dárky. Následující den bývá k obědu krocan. Zajímavou tradici má **řecký** Štědrý den, který se slaví hlavně u přátel a známých, v barech a restauracích. Je to den všeobecné zábavy a veselí. Ti, co se rozhodli zůstat doma, večeri hodně pozdě, zpravidla krocana nadívaného rýží. Nepijí nic jiného než lahodné řecké červené víno. Vyvrcholením slavnostního večera je rozdávání velkého množství nápaditě zabalených velkých i malých dáreků.

V Mexiku jsou Vánoce jednoznačně rodinným svátkem. Pokud by snad byl pozván někdo cizí, je to pro něho mimořádná pocta. Večeřet se začíná až o půlnoci a musí to být nejlepší a nejslavnostnější jídlo roku. Podává se krocan a ryby, moučnickem je ovoce. První den sváteční nese zajímavý název "recalentado", tedy ohříváný. Nevaří se totiž nic nového, čerstvého, ale rodina se spokojí s tím, co zbylo od štedrovečerní večeře.

A co se týče svátků, tak v prosinci slaví např. Evan, Hostivít, Chval, Albína, Féba a třeba Niké, atd... ale taky Děťích – vládce lidu, oslavuje 15. prosince; Jošt – jméno keltského původu, které znamená bojovník, sfoukává svíčky 13. prosince; slavnému mstiteli (a Zorro to není) Mstislavu se přeje 19. prosince; Babetka – ojedinelé jméno francouzského nebo hebrejského původu dostává dárky 4. prosince; Damaris – manželka, slaví 20.

prosine a Gaja nebo Gajana – země, stejně jako Eva, slaví svátek na Štědrý den.

A protože budou ty Vánoce, tak vám prozradím, jak je přeložit do jiných jazyků...třeba arabsky: id al-

milad; norský, švédsky a dánsky: jul; esperanto: Kristnasko; finsky: joulu; hebrejsky: chagamolad hanotsri; holandsky: Kerstmis; chorvatsky: Bozic; indonésy: Hari Natała; japonsky: kurisumasu [krismas] a maďarsky: karácsony. Na závěr vám přeji moc dáreků, splněná přání a úspěšný nový rok. A

nezapomeňte, že: „Nejkratší odpovědi Ano a Ne vyžadují nejdelšího rozmýšlení.“ (Pythagoras ze Samu) Mějte se krásně.

Gizela

Poznej Prahu 6

Vidím, že jsem Vás v minulém Týpku značně potrápil. A přitom to bylo tak prosté. Jednalo se o místo, které velice dobře znáte – železniční přejezd na Hradčanské. Ty sloupy, trčící k nebi, jsou závy.

Jelikož se blíží Vánoce a já vás nechci přes prázdniny unavovat, dám vám něco jednoduchého.

Bodování

Časy se mění a my ne. Ale body a bodíky ANO! A protože je tu další Týpko, tak se dozvíte, jak na tom jste.

Na trať nám naskočili další závodníci (sice s malým zpožděním, ale odhodláním

to snad doženou) a staří známí jsou zas o kus dál. Vytvořil se také nový tým z nových jezdců, zvaný též bezejmenní (výběr jména je stále v rozhodovacím řízení – pozn. Gimli). Byla překročena magická hranice rovných sto bodů. A kdo to byl, to se dozvíte o kus dál. Co jinak? Vzhledem k tomu, že nikdo neodevzdal své hlasy do soutěže (kromě nás), vyhráli jsme my! A odměnu si sníme!

Tak to bylo od nás z bodovacího centra vše a rozloučíme se s vámi s pozdravem: Tě bod!

Jmenuji se Bod. James Bod (Vigo a Bužu)

DRUŽINY

1	Orlíci	59
2	Tygři	47
3	Kamzíci	37
4	Delfini	23
5	Zubři	11
6	Bezejmenní	5

JEDNOTLIVCI

1	Helmut	(TY)	120
2	Ikarus	(OR)	113
4	Jana	(DE)	95
5	Cvalda	(KA)	86
6	Berenika	(OR)	85
7	Babča	(OR)	78
8	Eidam	(KA)	77
9	Pečeně	(DE)	59
10	Beatrix	(ZU)	56
11	Jake	(KA)	46
12	Jakub	(OR)	31
13	Sebastian	(ZU)	24
14	Tomáš	(BJ)	8
15	Míťa	(BJ)	6
16	Matěj	(ZU)	3

